

Vreugde, klank en licht... op lichtmiszondag

Op 2 februari was het lichtmiszondag: dan herdenken we de opdracht van Jezus in de tempel en de diepe vreugde van de oude Simeon bij het aanschouwen van het kindje. Dit gebeurde in een tempelkerk vol muziek en echt vol gelukkige mensen: Sint- Vedastus.

Het Banjo- orkest van Menen begon hun nieuwjaarsviering met het stemmig opluisteren van de elf-uren -mis. De grijzende of kalende koppen van de vroegere kwajongens uit het college, die 50 jaar later (nu ongeveer 6 à 7 jaar geleden, zeker), elkaar teruggevonden hebben, dank zij hun oude vriendschap en hun eeuwigdurende liefde voor muziek, lieten op innige, sfeervolle wijze van zich horen. En hoe! Onder de kundige leiding van Jacques Lecluyze. Maar nog altijd dank zij de bezieling van hun oude 'Eerwaarde' Alfons Bouckaert. En er zijn jonge gezichten bij gekomen en nieuw talent. Wat zeker niet mis is!

Het werd in al haar uitstraling een eenvoudige viering. Met de nadruk op het essentiële. We waren onder de indruk van de oude liederen: 'Gij badt op eenen berg'- 'Lied van het brood'- 'Aan de stromen van Babel'. We konden zeker ook genieten van het louter instrumentale. Maar ook het recentere werk kon onze appreciatie wegdragen: 'Vreugde en liefde' en heel zeker het pittige 'Gloria', dat in deze mis voor 't eerst gezongen werd.

Deken Lagae had het in de homilie over het thema van deze zondag, maar ook over de grote rol die muziek speelt in elk leven, van de oude liederen uit de bijbel, de Psalmen, tot op heden. Hij drukte ook zijn vreugde uit over de mooie doopselviering van de dag er voor.

Eigenlijk zijn we nog altijd een kerk van vreugdevolle levenden, die van mooie momenten weten te genieten. De eucharistieviering in Sint- Vedastus op deze zondag 2 februari was een heel, heel mooi moment. Daar zijn we dankbaar voor.

Annie Vandewalle